

**Posudek oponenta diplomové práce:
Pavlína Vilímková „Česká inspekce životního prostředí“**

Diplomová práce Pavlíny Vilímkové na téma „Česká inspekce životního prostředí“ má 73 stran vlastního textu a skládá se ze sedmi kapitol včetně úvodu a závěru, seznamu použité literatury, česky a anglicky psaného resumé a seznamu klíčových slov. Splňuje tak veškeré požadované formální náležitosti. Byla odevzdána 8. února 2011.

Aktuálnost tématu práce „Česká inspekce životního prostředí“ (dále jen „ČIŽP“) je dána nesporným významem ČIŽP jakožto hlavního kontrolního orgánu v oblasti ochrany životního prostředí a dále ne zcela ideální a poměrně roztržitou právní úpravou postavení a kompetencí ČIŽP, na kterou autorka v práci upozorňuje.

Náročnost tématu. Materií, kterou práce zpracovává, považuji za středně náročnou. K náročnosti přispívá roztržitost právní úpravy týkající se postavení a kompetencí ČIŽP, takže zpracování tématu vyžaduje orientaci v široké materii právních předpisů na ochranu životního prostředí, přičemž odborná literatura se tomuto tématu věnuje poměrně málo. Ke kvalitnímu zpracování tématu je dále nezbytná i věcná znalost problematiky a alespoň částečná znalost praxe inspekční činnosti. Na druhou stranu se nejedná o příliš obsáhlou materii.

Hodnocení práce. Diplomová práce se člení vedle úvodu a závěru na pět dílčích kapitol (2 – 6), které jsou dále poměrně podrobně členěny (práce používá 3 úrovně členění) a logicky na sebe navazují. Z hlediska systematiky mám pouze výhradu k obecnému výkladu o správním dozoru (2.3. Správní dozor), ve kterém postrádám řešení vztahu zákona o státní kontrole k dozorové a kontrolní činnosti ČIŽP, z tohoto důvodu by možná bylo vhodnější obecný výklad a správním dozoru zařadit až do 5. kapitoly, která se věnuje jednotlivým kompetencím ČIŽP, zejména samotnému výkonu dozoru. Po obecnějším úvodu do problematiky ve druhé kapitole se v kapitole 3 věnuje diplomantka historii vzniku ČIŽP a dále institucionálním otázkám (organizační struktura ČIŽP a vztahům k ostatním správním úřadům působícím v ochraně životního prostředí), tato kapitola je velmi pečlivě zpracována nicméně zejména pojednání o organizační struktura ČIŽP je až příliš detailní. Kapitola 4 se věnuje věcné působnosti Inspekce. Tato kapitola je na první pohled naopak příliš stručná, nicméně diplomantka logicky výklad o věcné působnosti inspekce spojuje ve stěžejní páté kapitole s pojednáním o jednotlivých kompetencích (zejména o činnostech bezprostředně souvisejících s kontrolní a dozorovou funkcí ČIŽP - kontrolní činnosti, ukládání nápravných, sankčních a preventivních opatření, opominuty nejsou ani ostatní činnosti s kontrolní funkcí často nesouvisející např. poplatkové výměry). Šestá kapitola („Mezinárodní spolupráce“) vhodně uzavírá práci a zasazuje problematiku ČIŽP též do mezinárodního kontextu. V 5.kapitole a dále v závěru práce se projevují nejvíce i kritické názory autorky, byť v některých ohledech jsou její názory možná až příliš ovlivněny postoji pracovníků Inspekce, se kterými problematiku zjevně konzultovala (osobně např. nesouhlasím s názorem uváděným na s. 74 ohledně návrhu na dvouinstanční uspořádání Inspekce resp. s jeho odůvodněním). Práci jako celek hodnotím převážně kladně, podává velmi celistvý, detailní a kompetentní rozbor problematiky České inspekce životního prostředí. Vedle výše uvedených spíše drobných výhrad mám určité výhrady též k práci s literaturou, když autorka v některých pasážích (nikoli v celé práci!) téměř výhradně pracuje pouze s právními předpisy a vnitřními předpisy ČIŽP, ojedinele zmiňuje soudní judikaturu a odkazy na jinou odbornou literaturu v těchto pasážích téměř postrádám. Dále v některých případech uvozuje zjevně nepřímou citaci výrazem „srov.“.

Diplomová práce Pavlína Vilímkové podává detailní a přehledný výklad o České inspekci životního prostředí, který není čistě popisný, autorka formuluje vlastní názory nebo často alespoň upozorňuje na stanoviska ČIŽP resp. některých jejích zaměstnanců a upozorňuje na hlavní problémy související s touto problematikou a na nedostatky právní úpravy (poměrně komplikovaná a roztříštěná právní úprava, problematická úprava inspektorů jakožto lesní stráž, kompetence ČIŽP nesouvisející s kontrolní činností apod.).

Autorka prokazuje, že se s problematikou České inspekce životního prostředí velmi dobře seznámila a to nejen po právní, ale též po věcné stránce, je znát, že své znalosti nečerpala jen z odborné literatury, ale též z praxe. Práce je logicky uspořádána a jednotlivé části tak na sebe navazují a vytvářejí vzájemně propojený celek. Některé dílčí výhrady k práci jsou uvedeny výše. Grafické i jazykové zpracování práce je pak na standardní úrovni, nicméně autorce neunikly některé chyby, když například poznámkový aparát začíná poznámkou č. 42 nikoli č.1.

Doporučení k obhajobě a návrh klasifikace. Celkově hodnotím diplomovou práci Pavlína Vilímkové jako velmi dobrou až výbornou a jako takovou ji doporučuji k ústní obhajobě.

Otázky k obhajobě. V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby diplomantka odpověděla na tyto otázky:

1. Které kompetence svěřené ČIŽP považujete za nevhodné a které podle Vašeho názoru naopak ČIŽP chybí?
2. Charakterizujte výhody a nevýhody případného dvouinstančního uspořádání ČIŽP (viz. s. návrh uvedený na s. 74 – 75).

V Praze dne 17. března 2011

JUDr. Martina Franková, Ph.D.